

BACHELOROPPGAVE

Forebygging av barns sikkerhet på uteområdet

Prevention of children's safety in the outdoor
area

Kandidatnummer: 167

Navn på bachelorprogrammet: BLU-BACH16

Fakultet/Institutt/program:

Fakultet for lærerutdanning, kultur og idrett

Institutt for pedagogikk, religion og samfunnsfag

Barnehagelærerutdanning

Veileder: Even Bjoarvik

Innleveringsdato: 31.05.2019   Kl.: 14.00

Antall ord: 8605 ord

Jeg bekrefter at arbeidet er selvstendig utarbeidet, og at referanser/kildehenvisninger til alle kilder som er brukt i arbeidet er oppgitt, jf. Forskrift om studium og eksamen ved Høgskulen på Vestlandet, § 10.

Forord

Tre år på barnehageutdanningen ved Høgskulen på Vestlandet, campus Bergen nærmer seg slutten. Det skal bli godt å komme ut i arbeidslivet, samtidig som det blir vemodig å si farvel til studenttiden.

Jeg vil rette en stor takk til informantene mine, dere bidro slik at jeg fikk innhentet viktig data fra fagfeltet. Uten deres deltakelse ville jeg ikke hatt det datagrunnlag for oppgaven. Jeg ønsker også å rette en takk til min veileder Even Bjoarvik for gode råd og innspill på bacheloroppgaven.

Engelsk sammendrag (abstract)

Title: Prevention of children's safety in the outdoor area	
Year: 2019	Pages: 41
Keywords: Prevention, safety, outdoor area	
<p>Summery:</p> <p>Purpose: The purpose of this study is to investigate how kindergarten staff prevent children's safety in the outdoor area. The main research-question is: "<i>How does the staff in kindergarten work with prevention of children's safety in the outdoor area?</i>" Based on this, the sub-question is: "<i>Which similarities and inequalities occur between two kindergartens in Norway and two kindergartens in China, when it comes to preventing the safety of the children?</i>"</p> <p>Method: A qualitative approach is used in order to collect relevant data material in this study. Both semi-structured interviews and observation was conducted. Through a study stay in China I established contact with, and gained insight to, some Chinese kindergartens. Based on this, I chose to use the qualitative method with a comparative approach. The interview subjects were two Norwegian kindergarten educators and a vice-rector in a kindergarten in Beijing, China.</p> <p>Findings and discussion: Findings from the interviews were divided into three categories, and these are following a narrative structure: 1) knowledge; 2) prevention; and 3) security. The staff gained knowledge from there education, and in Norwegian kindergartens they receive replenishment of first aid courses through the workplace every other year. Within prevention, we work to avoid the most serious events. One finding was that all three informants explained that an employee checked the outdoor area before the children went out. Of safety routines, kindergartens have a contingency plan, which contains details of what to do and who to establish contact in case of an accident.</p>	

Innholdsfortegnelse

Forord	1
Engelsk sammendrag (abstract)	2
1.0 Innledning	5
1.1 Bakgrunn for valg av tema	5
1.2 Problemstilling	6
1.3 Oppgavestruktur	6
1.4 Avgrensning	6
2.0 Teori	7
2.1 Begrepsavklaring	7
2.2 Bakgrunn og faglig forankring	8
2.2.1 Skade og ulykke	9
2.2.2 Opplæring og oppfølging	10
2.3 Barnehagen som organisasjon	10
2.4 Kina	11
3.0 Metode	13
3.1 Valg av metode	13
3.2 Intervju	13
3.3 Observasjon	14
3.4 Beskrivelse av utvalg	15
3.5 Etske hensyn	15
3.6 Validitet, reliabilitet	16
3.7 Feilkilder	17
4.0 Funn og drøfting	18
4.1 Kunnskaper	18
4.2 Forebygging	20
4.3 Sikkerhet	25

4.4	Oppsummering	28
5.0	Konklusjon	29
6.0	Referanseliste	30
7.0	Vedlegg	33
	Vedlegg 1	34
	Vedlegg 2	38
	Vedlegg 3	39
	Vedlegg 4	40

1.0 Innledning

1.1 Bakgrunn for valg av tema

I *Rammeplan for barnehage* (2017) er det nedfelt at «barnehagens fysiske miljø skal være trygt og utfordrende og gi barna allsidige bevegelseserfaringer» (s. 19). Sikkerhet er en del av alles hverdag, både hjemme, ute på veien, på jobb og i barnehagen. Sikkerheten til barn bør tas på alvor. Etter §14-1 i *Forskrift om miljørettet helsevern i barnehage og skole m.v.* (1995) står det at «virksomheten skal planlegges og drives slik at skader og ulykker forebygges».

Gjennom *Den store barnehageundersøkelsen* som ble gjennomført i 2011 og 2014, ble det i undersøkelsen gjort funn på at det skjer gjennomsnittlig 2,2% skader eller uhell per barnehage (2012), og at det var en liten økning til 2,24% i antall skader eller uhell per barnehage (2014). «Definisjon av skade/uhell er situasjoner som har krevd medisinsk kontroll eller oppfølging fra lege eller tannlege» (Kompetansetorget, 2012, s. 14). I undersøkelsen fra 2011 ble det gjort funn som viste at barnehagesektoren er en av de sektorene med flest skadetilfeller i Norge (Kompetansetorget, 2012, s. 14).

I praksis på det andre studieåret var jeg med på en hendelse som gjorde meg mer interessert i temaet sikkerhet. Hendelsen gikk ut på at det var en lekeskade på uteplassen, der barnet klatret i klatrestativet da barnet glapp taket og falt ned. Barnet begynte å blø fra leppen. Under klatrestativet var det lagt fallunderlag, men barnet landet slik at det skadet seg i leppen selv om. Jeg fikk selv ikke erfart hvordan personalet håndterte skaden for dette barnet, det var en av det faste ansatte som tok seg av. Jeg var den første voksne som møtte barnet, og startet med å trøste og bære barnet inn for å stoppe blødningen fra leppen. Blødning fra leppe kan virke mer alvorlig enn det først ser ut, dette utfra egen erfaring. På veien inn fikk jeg bare beskjed fra en fast ansatt at hun tok seg av det.

Denne oppgaven tar for seg tema sikkerhet til barn på uteområdet og hvordan personalet arbeider med forebygging av skader og ulykker. Temaet blir belyst på en komparativ måte som tar utgangspunkt i utvalgte barnehager i Norge og Kina. Gjennom studiefordypningen *Kulturforståelse og komparativ pedagogikk*, fikk vi delta på et studieopphold i Beijing, Kina. Vi reiste også til byen Anji, som ligger sør i Kina og mer landlig. Både i Beijing og Anji besøkte vi vi ulike barnehager, og i Beijing hadde vi fem dager praksis. Gjennom

dette oppholdet ble det gjennomført observasjoner og intervju. Som betegnelse for barnehagene presentert fra Kina vil det i oppgaven brukes Beijing og Anji, og for Norge blir Bergen brukt. De komparative undersøkelsene er i stor grad om likheter og ulikheter, innenfor forebygging av barna sin sikkerhet på uteområdet. Barnehager som er valgt, er 2 barnehager i Bergen og en barnehage i Beijing og en i Anji.

1.2 Problemstilling

Problemstilling 1:

- *Hvordan arbeider personalet i barnehagen med forebygging av barnas sikkerhet på uteområdet?*

Problemstilling 2:

- *Hvilke likheter og ulikheter forekommer mellom 2 barnehager i Norge og 2 barnehager i Kina, når det gjelder forebygging av sikkerheten til barna?*

1.3 Oppgavestruktur

Denne oppgaven er bygd opp av en teoridel, der sentrale begreper blir gjort rede for. Videre er det en metodedel hvor det kommer frem hvilken metode som er valgt, utvalget av informanter og etiske hensyn. Etter metodedelen blir funn presentert, og disse vil bli diskutert opp mot egne refleksjoner og teori. Avslutningsvis er det en konklusjon.

1.4 Avgrensning

Sikkerheten til barn på uteområdet kan omfatte en hel del. Både når det gjelder utelek innenfor barnehagens gjerder og når barnegrupper går på tur i skogen eller til ulike institusjoner. Sikkerheten gjelder hele aldersspennet som er i en barnehage. Oppgaven er derfor avgrenset slik at uteområdet er det arealet som er innenfor barnehagens oppsatte gjerder. Aldersgruppen blir i hovedsak 3 – 5 år, slik at alderen er lik innenfor det komparative studiet hvor aldersgruppen i kinesiske barnehager er 3 – 5 år.

2.0 Teori

2.1 Begrepsavklaring

I det påfølgende blir følgende begreper definert og gjort rede for: Skade og ulykke, forebygging, risikovurdering, lekeareal og komparativ.

Skader og ulykker

Skade og ulykke er to begreper som vil komme frem i oppgaven. Neegaard ref. i Osnes, Skaug & Kaarby (2015, s. 226) forklarer at skade er et resultat etter et uhell, som er mindre alvorlig. Ulykke er et resultat av en uventet hendelse, denne har ofte alvorlige konsekvenser. Sandseter, Sando, Pereliussen & Egset, (2013, s. 32-33) deler skader og ulykker inn i 4 skadekategorier. Kategori 1 er lette skader som kan behandles i barnehagen, og ikke krever legetilsyn. Kategori 2 er skader som behandles av lege, men krever ikke oppfølging. Kategori 3 er ulykker som krever noe mer legetilsyn, som hjernerystelse og kutt som må sys. Kategori 4 er omfattende ulykker som krever legetilsyn og behandling. Det er ulykker som alvorlige hodeskader, indreblødninger og alvorlige forgiftninger, som alle har usikker utgang.

Forebygging

«Forebygging er tiltak for å redusere sannsynligheten for at uønskede hendelser skal inntreffe, og tiltak som reduserer konsekvensene av de uønskede hendelsene» (Utdanningsdirektoratet, 2015, s. 4). For å forebygge ulykker bruker Osnes et al. (2015, s. 227) to intervensjoner, aktiv og passiv. Den aktive intervensjonen handler om å informere. Det å informere barn og voksne, er med på å gjøre dem mer oppmerksom på farer, og de kan være mer i stand til å redusere og fjerne faremomenter. Barn handler ofte irrasjonelt, det er derfor den voksne som har hovedansvaret for at lekeplassen er en trygg plass. Den passive intervensjonen handler om omgivelsene. Omgivelsene kan gjøres mindre farlig, en skal derfor følge Forskrift om sikkerhet ved lekeplassutstyr (1996) og forme lekeplassen for å forhindre alvorlige ulykker.

Risikovurdering

Risikovurdering foretas «for å kunne identifisere farer som kan føre til at barn skader seg alvorlig» (Osnes et al. 2015, s. 229). Vurderinger som barnehagen må ta, for eksempel «hvilke skader de mener kan forekomme, hvor sannsynlig det er at de vil skje, og hvilke

konsekvenser dette kan få» (Osnes et al. 2015, s. 232). «Lekeplassutstyr skal være utformet, konstruert og plassert slik at risikoen for at brukere eller tredjepart skades, [...], er redusert til et minimum» (Forskrift om sikkerhet ved lekeplassutstyr, 1996, §7, §9, §11).

Lekeareal

Gjennom Forskrift om sikkerhet ved lekeplassutstyr (1996, §4) defineres *lekeplass* med ethvert areal, opparbeidet eller naturlig, som er tilgjengelig og som er tilrettelagt for barns lek. I denne oppgaven er lekearealet avgrenset til det som er innenfor barnehagens oppsatte gjerder. Lekearealet innenfor barnehagens oppsatte gjerder skal være om lag 6 ganger leke- og oppholdsarealet inne. Veiledende arealnorm vil tilsi om lag 24km² for barn over 3 år og 33km² for barn under 3 år (Kunnskapsdepartementet, 2006, s. 7).

Komparativ

Komparative undersøkelser, involverer å uthente og sammenlikne eksisterende funn mellom land. Komparative undersøkelser er ikke rett fram, som å oversette fra et språk til et annet. Vi må være bevisst på de ulike faktorene som spiller inn når vi holder på med komparative undersøkelser, som under hvilke omstendigheter dataen ble innhentet og menneskene den beskriver. (Penn, 1998, s. 14)

2.2 Bakgrunn og faglig forankring

I 2018 var det 91,8% av alle barn i alderen 1-5 år som hadde barnehageplass, andelen av barn mellom 1 – 2 år var 83,5% og mellom 3 – 5 år var det 97,1% som hadde barnehageplass (SSB, 2019). Dette viser at nesten alle barn i alderen 1 – 5 år går i barnehage. Ved at et så høyt antall barn går i barnehage, vil det foreligge et ansvar på de ansatte i barnehagene til å ivareta barns sikkerhet, og forebygge sikkerheten på uteområde slik at alvorlige ulykker unngås.

Sandseter et al. (2013, s. 13) påpeker at et mål i barnehagen er at barna skal være trygge. Det må bevisst arbeides med forebygging av alvorlige skader hvor invaliditet og i verste fall død blir et resultat. Parallelt med dette arbeide må vi la barna få utfolde seg, selv om dette kan føre til småskader og mindre alvorlige skader.

2.2.1 Skade og ulykke

«Barnehagens fysiske miljø skal være trygt og utfordrende og gi barna allsidige bevegelseserfaringer» (Utdanningsdirektoratet, 2017, s. 19). For å skape sikre lekemiljøer utendørs ble Forskrift om sikkerhet ved lekeplassutstyr (1996) utformet. Den inneholder de formelle sikkerhetsforskriftene og sikkerhetslovgivningene som har blitt formelt innført. Dette skal sikre barna gode lekemiljøer. Forskriftens (1996) formål er:

§1. Formål. *Denne forskrift har til formål å forebygge at lekeplassutstyr medfører helseskade for brukere eller tredjepart når utstyret brukes til de formål det er beregnet for eller slik det kan forventes at barn bruker det.*

Ved en skade eller ulykke på et barn, skal barnehagen følge lover og forskrifter som er satt. «Virksomheten skal ha rutiner og utstyr for håndtering av ulykkes- og faresituasjoner. Virksomheten skal ha førstehjelpsutstyr i tilstrekkelig mengde og av tilfredsstillende standard» (Forskr om miljørettet helsevern i skoler mv, 1995, §14-2 og §15). For at barnehagene skal tilfredsstillende §14-2 (1995), vil det å utarbeide en beredskapsplan for håndtering av situasjoner være et hjelpemiddel. Sandseter & Hagen (2018, s. 422) hevder at en beredskapsplan er et hjelpemiddel for å sikre at personalet opptrer rasjonelt i en kritisk situasjon. En slik beredskapsplan inneholder rutiner om det skulle skje en hendelse, som ulykker, dødsfall eller beredskap ved brann.

En skade kan være et sår som oppstår når et barn faller og tar seg for med hendene. Denne type sårskader, hevder Osnes et al., (2015, s. 271) er den mest vanligste skadetypen personalet kommer borti. Sårskader som dette behøver som regel ikke tilsyn av lege. Såret bør renses, slik at eventuelt sand, jord eller grus fjernes. På mindre sår vil det holde med plaster, og på større sår egner det seg bedre med kompress. Det kan være lurt på noen sår og sette en bandasje rundt, dette for å unngå fukt inn i såret.

Ulykker vil kreve tilsyn fra lege. En ulykke kan være et barn som har falt og fått benbrudd eller hodeskade. Osnes et al. (2015, 275) mener det vi er mest redd for er en hodeskade etter et fall. Sandseter & Hagen (2018, s. 423) sier at alle barnehager skal ha en akuttperm, hvor det står detaljert hvilke tiltak som skal iverksettes. I permene skal det stå hvem som skal kontaktes og hvem som har dette ansvaret. Det skal også stå hva man gjør ved for eksempel et armbrudd eller huggormbitt.

2.2.2 Opplæring og oppfølging

Gjennom utdanningsløpet *Barnehagelærer* skal studentene innom faget *Natur, helse og bevegelse*. Her vil studentene få ferdigheter i å utarbeide rutiner for sikkerhet i barnehagen, legge til rette for barns risikostyring og vurdere risiko av både innendørs- og utendørs lekemiljø. Studentene vil også få grunnleggende kompetanse på førstehjelp og hjerte-lunge-redning (HLR).

Sandseter & Hagen (2018, s. 423-424) mener opplæring i generell førstehjelp skal gis til personalet, og det skal instrueres i førstehjelp jevnlig. Denne opplæringen bør inneholde gjenopplivingsrutiner for aktuell aldersgruppe, akuttbehandling ved fremmedlegemer som stenger luftveiene, og det bør læres enkel førstehjelp ved vanlig småårbehandling og ved fallskader som rammer hode. Med denne kunnskapen vil handling ved ulykkessituasjoner kunne skje raskere, noe som er avgjørende ved en alvorlig situasjon. Nummeret til akuttmedisinsk kommunikasjonsentral (AMK), 113 bør være på alle barnehagens telefoner, nummeret bør innlæres ved og si én-én-tre og ikke etthundre og tretten. Det vil være enklere for voksne og barn å huske nummeret ved en eventuell alvorlig hendelse.

I Bergen kommune arrangerer brannvesenet førstehjelpskurs og brannvernkurs. De tilbyr et kurs som heter *Førstehjelpskurs for deg som har omsorg for barn*, som er et 4 timers kurs med teoretisk undervisning, kombinert med praktiske øvelser (Bergen kommune, 2018). Det anbefales at det gjennomføres førstehjelpskurs minst en gang i året. Ved at mange barnehager har utskiftninger i personalgruppen i løpet av sommeren, passer gjennomføring av et førstehjelpskurs utmerket tidlig om høsten. Både Norges Røde Kors og Norsk Folkehjelp, arrangerer også slike kurs (Osnes et al. 2015, s. 270).

2.3 Barnehagen som organisasjon

Barnehagen som organisasjon kan deles inn i tre ulike perspektiver. Formell struktur, organisasjonskultur og omgivelser. «Det formelle organisasjonsperspektivet handler i stor grad om barnehagen som samfunnsinstitusjon» (Aasen, 2012, s. 19). Den formelle strukturen omhandler det som er nedskrevet, som organisasjonskart, og lover, regler og rutiner. Organisasjonskulturen handler om verdier, normer og holdninger. Omgivelser er noe vi også må forholde oss til, det finnes mange organisasjoner og barnehagen mottar ressurser fra enkelte (Børhaug, Helgøy, Homme, Lotsberg og Ludvigsen, 2011).

Organisasjonskartet inneholder alle de ansatte i organisasjonen og er bygd opp hierarkisk. Alle de ansatte skal ha tilgang til denne. Det er nedfelt stilling og om ansatte har overordnet ansvar, som brannvernleder, verneombud, tillitsvalgt og stedfortreder til styrer. Barnehagen skal følge nedfelte lover, her under Barnehageloven (2005). Innenfor forebygging av sikkerheten, skal barnehagen følge Forskrift om sikkerhet ved lekeplassutstyr (1996) og Forskrift om miljørettet helsevern i barnehage og skole m.v (1995). (Børhaug et al. 2011)

Kulturen i en barnehage eksisterer gjennom de ansatte. Det kan gjelde hele barnehagen, og på hver avdeling. På avdelingene kan det utvikles interne regler og normer over tid. Det utvikles da en felles kultur, denne blir felleseie og holdes vedlike av fellesskapet. Kulturen på en avdeling er personbestemt, noe som gjør at den kan endre seg ved utskiftninger i personalet. Kulturen i en organisasjon vil styrkes med tiden, selv om ikke alle kulturer er sterke og utviklet. (Børhaug et al. 2011)

Omgivelser som barnehagen forholder seg til innenfor sikkerheten på uteområdet, vil være organisasjonen som satt opp lekeapparatene, og legevakten eller AMK utfra alvorlighetsgraden på ulykken. «Offentlig styring står i en særstilling i en organisasjons omgivelser fordi staten har myndighet til styring ut fra et demokratisk mandat. Offentlige og private organisasjoner vil ha ulik relasjon til statlige og kommunale myndigheter» (Børhaug et al. 2011, s. 26). Andre aktører i omgivelsene som vil være opptatt av sikkerheten vil være foreldre, eiere av barnehagen, myndighetene og lokalsamfunnet. (Børhaug et al. 2011)

2.4 Kina

Etter folketelling fra 2013, er Kina verdens folkerike land, står det i Store Norske leksikon (2018). Det var fra gammelt av ingen restriksjoner i husholdningen, og gjennomsnitt lå på 4-5 personer per husholdning. Dette gjorde at folketallet bare økte fra 302 millioner på 1800-tallet til 554 millioner i 1950. Fra 1960-tallet har Kina ført en befolkningspolitikk der de ønsker å begrense tilveksten, noe som fra 1982 har ført til ett barn per familie. Dette har ført til en sterk nedgang av barnefødsler de siste tre tiårene. I 2016 opphørte begrensningen om ett barn per familie, og Kina kom med en ny lov som nå tillater par å få to barn (Dagbladet, 2015).

Kinesisk kultur har vært preget av den konfutsianske familieideologien i mer enn 2000 år, som dreier seg om at alle skulle kjenne sin rette plass innenfor familiehierarkiet. Dette legger til grunn at familien er en grunnleggende byggestein i det kinesiske samfunnet. Gjennom hele det 20. århundre har storbyene i Kina, som andre land hatt en tilstrømming fra landsbybefolkningen. Det var her mulighetene lå, og håp om å skape seg en bedre tilværelse. (Hansen og Thøgersen, 2013)

3.0 Metode

3.1 Valg av metode

Metode brukes for å samle data. Det er denne som bestemmer hvordan data skal bli innsamlet på. En kvalitativ metode bli brukt til å innhente data. Ved kvalitativ metode kommer en nærmere på informantene, og det som er forskningsobjektet. «Å forske kvalitativt innebærer å forstå deltakerens perspektiv» (Postholm, 2010, s. 17). Gjennom forskningen kan en møte på utfordringer. Noen av disse utfordringene kan være den store mengden data forsker må forholde seg til. Et forskningsprosjekt vil ta opptil flere måneder, og forsker må være villig til å sette seg grundig inn i temaet (Postholm, 2010, s. 40).

Gjennom studiefordypningen *Kulturforståelse og komparativ pedagogikk*, fikk vi et innblikk i kinesiske barnehager. Via studie var vi på et studieopphold i Beijing, Kina, hvor en liten del var satt av til barnehagebesøk i Anji. Vi besøkte ulike barnehager og hadde fem dager praksis i en barnehage i Beijing. Gjennom disse besøkene og denne praksisen, fikk jeg åpnet for et nytt syn på hvordan rutiner og aktiviteter gjennomføres. Ut fra dette valgte jeg å bruke den kvalitative metoden med en komparativ tilnærming. Gjennomføring av datainnsamlingen vil skje gjennom intervju og observasjon.

«Når vi bruker mer enn én metode, kalles det metodetriangulering. Metodetriangulering [...], er et faguttrykk for bruk av mer enn én metode» (Dalland, 2007, s. 179). Ved å bruke både observasjon og intervju, vil jeg oppnå å diskutere funn fra intervjuene mot egne erfaringer. Slik vil intervju og observasjon kunne utfylle hverandre.

3.2 Intervju

Intervjuet som gjennomføres er planlagt på forhånd. Et intervju kan være planlagt og formelt. Under et slikt intervju, har intervjueren utformet spørsmål i forkant og stiller de samme spørsmålene til alle informantene. (Postholm, 2010, s. 69)

Å velge kvalitativt intervju, vil det å få frem informantens sitt synspunkt være viktig. Det er ofte nødvendig å stille mer utfyllende spørsmål, for at beskrivelsene skal bli dekkende (Dalland, 2007, s. 113). På forhånd ble det utformet en intervjuguide, slik at det ble en ramme for intervjuet. «En intervjuguide inneholder som oftest en liste med spørsmål eller temaer som en ønsker å ta opp i intervjuet» (Løkken og Søbstad, 2013, s. 108).

Intervjuguiden som ble laget inneholdt spørsmål, som informantene fikk i den samme rekkefølgen. Jeg lagde to intervjuguider (vedlegg 3 og 4), der den ene er laget på engelsk for intervju som ble gjennomført i Beijing, Kina og den norske som ble brukt i to barnehager i Bergen, Norge.

Intervju gjennomført i Norge var et planlagt og formelt intervju. Her ble det gjennomført to intervjuer, tilstede under intervjuet var informanten og intervjuer. Intervjuet ble avholdt i lokaler der informanten jobbet i arbeidstiden. Intervjuguiden ble fulgt fra første til siste spørsmål ved begge intervjuene. Ved å følge den samme rekkefølge på begge intervjuene gjennomført i Norge, blir de gjennomført på en strukturert måte. Intervjuet ble gjennomført etter at jeg hadde gjennomført observasjons del. Dette for å la observasjonene bli så naturlig som mulig. Informantene fikk ikke se intervju spørsmålene på forhånd, dette for å få informantene sine tanker og svar der og da.

Intervjuet som ble gjennomført i Kina var et strukturert gruppeintervju. Der deltakerne var fire intervjuere, 6-7 informanter og tre tolker. Det var kun en av informantene som svarte, informanten svarte for alle. Den ene tolken fikk alle sine intervjuguider før intervjuet, slik at det var mulighet og tid til å oversette spørsmålene til kinesisk. Dette gjorde gjennomføringen av intervjuet enklere. Intervjuet ble gjennomført strukturert der vi gikk igjennom alle spørsmålene til en intervjuer, og deretter videre til neste. Dette var et intervju jeg gjerne skulle ha sett blitt gjennomført på en annen måte. Siden vi var fem studenter, ble det mange spørsmål og det tok utrolig lang tid.

3.3 Observasjon

Å bruke observasjon som metode vil få frem mine erfaringer fra feltet. «Det er teorier som gir retning for en forskers observasjoner. Likevel er en kvalitativ forsker opptatt av å observere aktiviteter i sin naturlige setting» (Postholm, 2010, s. 55). En naturlig setting kan bli utfordrende å få til, siden observatøren som forsker er ukjent for miljøet og det kan være vanskeligheter for de som observeres og oppføre seg normalt. En huskeregel er å påvirke situasjonen minst mulig.

Ved gjennomføringen av observasjonene forsøkes det å være mest mulig anonym, og stå på avstand på uteområdet. Observasjonsgruppen besto av både voksne og barn. Her presenterte jeg meg for de voksne, hvor jeg fortalt generelt om mine hensikter der. Dalland

(2007) skriver at «vi må presentere oss for dem som blir berørt, og gjøre oss kjent på stedet» (s. 185). Før observasjonene startet gjorde jeg meg raskt kjent med uteområdet, ved at jeg gikk en runde på uteområdet og så hvordan hele området barna hadde til rådighet så ut.

3.4 Beskrivelse av utvalg

Deltakere	Kjønn	Stilling	Beliggenhet*	By, Land
Informant 1	Mann	Pedagogisk leder	Utenfor sentrumskjernen	Bergen, Norge
Informant 2	Kvinne	Pedagogisk leder	I sentrumskjernen	Bergen, Norge
Informant 3	Kvinne	Viserektor	Utenfor sentrumskjernen	Beijing, Kina

Tabell 1: Tabellen viser en nærmere beskrivelse av informantene i undersøkelsen

Merknad. * = Barnehagens beliggenhet i forhold til det som blir beregnet som sentrum i den respektive byen

3.5 Ethiske hensyn

Informantene i Bergen ble kontaktet via sin arbeidsgiver. Arbeidsgiver mottok en e-post forespørsel (vedlegg 2), der de fikk informasjon om forskningsprosjektet. Vedlagt fikk de et mer utfyllende informasjonsskriv (vedlegg 1). Informasjonsskrivet har fått godkjennelse fra Norsk senter for forskningsdata (NSD). For å delta skal de skrive under på et samtykkeskjema, dette for å understreke den frivillige deltakelsen, og fritt samtykke i krav 8 i de forskningsetiske retningslinjene om samtykke og informasjonsplikt. I informasjonsskrivet som informantene mottar, får de sentral informasjon om prosjektet. Alle informanter vil bli anonymisert i henhold til krav 9 om konfidensialitet, og det vil derfor ikke bli notert ned navn eller videre informasjon om hverken informanter eller barnehagen de er ansatt i (De nasjonale forskningsetiske komiteene, 2016).

Da det gjald å velge informanter, valgte jeg bort barnehager jeg har kjennskap til. Dette var for å unngå og skape situasjoner der forskningen kan bli svekket, på grunn av relasjoner.

Ved for nære relasjoner, kan forskningsmateriale bli komprimert. Dette grunnet at informantene og forsker har kjennskap til hverandre.

Ved å ta i bruk observasjon, får jeg informasjon om langt flere personer enn informantene i studien. Det kan være utfordrende å ta hensyn til en tredjepart som ikke har gitt direkte samtykke (De nasjonale forskningsetiske komiteene, 2016, krav 13). For å forhindre dette vil observasjonene bli gjort på en slik avstand der det ikke er direkte interaksjon, og det vil verken bli tatt bilder eller video. Utfordringer ved denne bruken er at forskeren er et nytt fjes, og det kan gjøre at situasjoner ikke blir helt naturlig. Noen vil vise seg ekstra frem, mens andre vil trekke seg litt tilbake.

Ved bilder på uteområdet, er det viktig å sørge for at det ikke er noen tilstede. Ved at barn ikke er tilstede når bilder til forskningen tas, er det ikke nødvendig med innhenting av samtykke fra barna sine foreldre. Bilder som er tatt under forskningen gjennomført i Kina, har blitt anonymisert.

3.6 Validitet, reliabilitet

For å se om metodene gir troverdig kunnskap, så skal vi se på om kravene til validitet og reliabilitet er oppfylt. Validitet går på om det som forskes har relevans og det må ha gyldighet opp mot problemstillingen som undersøkes. Reliabilitet knyttes til forskningens pålitelighet. (Dalland, 2007, s. 48)

Ved å bruke kvalitativ metode, kan jeg gjennom intervjuene stille utdypende spørsmål, intervjuer kan utdype svare mer, og sammen kan vi nøste opp i eventuelle misforståelser allerede underveis i intervjuet. Selv om det er valgt et strukturert intervju, ble det noen avvik fra intervjuguiden, hvis det var et spørsmål som trengte at intervjuer enten utdypet mer eller hvis det var usikkerhet på om svaret var forstått rett.

I kapittelet om *funn og drøfting*, velger jeg å skrive svarene fra informanten fra den kinesiske barnehagen på engelsk. Dette for å bevare reliabiliteten i svarene. Svarene har allerede blitt oversatt en gang, fra kinesisk til engelsk via en tolk. Ved at de ikke oversettes videre til norsk prøver jeg å bevare informasjonen, uten at noe relevant eventuelt kunne gått tapt i enda en oversettelse.

3.7 Feilkilder

I kommunikasjonsprosessen gjennom et intervju, ligger det en mulig feilkilde. Det kan være om intervjueren har forstått spørsmålet, eller forstår jeg mine egne notater i ettertid (Dalland, 2007, s. 94). En feilkilde kan være datamaterialer som er hentet fra kilder som er eldre enn 5 år, dette for at samfunnet endrer seg og det kan være endringer i for eksempel antall skader og ulykker registrert. Det kan også være mørketall ved at skader eller ulykker ikke har blitt registrert.

Løkken og Søbstad (2013, s. 60) hevder at under gjennomføring av observasjoner, kan det dukke opp feilkilder. Dette kan være fysisk eller psykisk tilstand, som at observatøren er trøtt og dette får innvirkning på hva som blir oppfattet. Sansene våre kan også gjøre at ett inntrykk av en person ikke blir slik som tenkt.

Noen mulige feilkilder fra intervjuet i den kinesiske barnehagen: 1) utfordringer knyttet til oversettelse av spørsmål og svar, enkelte ord kan ha endret betydning i oversettelsen; 2) intervjuet ble gjennomført med fire studenter som alle hadde hver sine intervjuguider; 3) intervjuet ble gjennomført av mine medstudenter på vegne av meg, da det dessverre oppsto sykdom før intervjudagen.

Intervjuene gjennomført i Bergen, ble som skrevet i 3.2 gjennomført i informantens sin arbeidstid. Dette gjorde at støy fra uteområdet, eller andre i personalet som kom inn i rommet, skapte en forstyrrelse. Forstyrrelse kan være med på å gjøre både intervjuer og informant distraheret og falle ut av tema.

4.0 Funn og drøfting

Funn fra intervju og observasjoner vil bli presentert og drøftet gjennom kategorier. Funnene blir bedre fremstilt av å bli delt inn i kategorier, enn ut fra vært spørsmål. Ved bruk av strukturert intervju, fikk flere av svarene likhetstrekk, og gjennomføring av observasjoner, vil kategorier være en mer oversiktlig fremstilling av resultatene. Her trekkes de funnene som er relevant til problemstillingen ut. Kategorier som vil bli brukt er: kunnskaper, forebygging og sikkerhet. Når jeg referer til informantene hver for seg, refereres det til I1, I2 og I3. I som forkortelse for informant, og tall etter hvordan de er listet opp i beskrivelse av utvalg.

4.1 Kunnskaper

I spørsmålet om hvilke kunnskaper informantene har om sikkerhet på uteområdet, mente de selv at de hadde fått god opplæring om temaet. De hadde gjennom utdanning og kurs i regi av barnehagen tilegnet seg kunnskap. Informantene tilegner seg i regi av barnehagen både førstehjelpskurs og brannvernkurs. Disse kursene blir arrangert i regi av Bergen Brannvesen. I3 snakket på vegne av sine lærere, der noen også var tilstede på intervjuet:

Before the teachers begin work in kindergarten, they will learn some safety education in school. The professional knowledge of safety. When they come in the kindergarten, the kindergarten will have a safety education and training witch last for 4 weeks. Principal and other leaders will give supervise about the safety work.

Informantene ble også spurt om hvilke kunnskaper de andre i personalgruppen har, og om hva som gjøres for å holde den oppdatert. Det begge informantene fra Bergen kom frem til var at de hadde en godt utdannet personalgruppe, som de selv hadde fått kunnskap gjennom utdanningen. For å holde kunnskapen oppdatert, blir personalmøter tatt i bruk. På møter kan personalet ta opp om det er noe de ønsker mer kunnskap om. Førstehjelp- og brannvernkursene som er i regi av barnehagen er for alle og arrangeres annen hvert år, om hverandre. I1 sier at: «Du får jo de vinklet inn mot barn, ka gjør du når ulykken skjer, [...], i forhold til småbarn og kordan. Hva gjør vi med hjerte lunge redning når de er så små».

Rollen som førstehjelper kan være krevende om det er et barn som trenger hjelp. Vi kan føle oss rådløse og ofte emosjonelt innblandet (Norsk Førstehjelpsrad, 2016, s. 4). Det er gjennom utdanning, erfaring og kurs vi tilegner oss ulike kunnskaper. Gjennom

kombinasjonen av teori og praksis, kan vi føle oss tryggere på oss selv og den kunnskapen vi tilnærmer oss. For selv om vi lærer det teoretisk betyr ikke det at vi kan gjennomføre det hvis ulykken først er ute. På førstehjelpskurset som Bergen brannvesen avholder, er det både teori undervisning og praktiske øvelser (Bergen kommune, 2018).

Av svarene til informantene, ser en at både de norske og kinesiske ansatte har lært og tilegnet seg kunnskaper om sikkerhet via sin utdanning. Dette tolker jeg til at begge landene har et fokusområde i utdanningen rundt barn sin sikkerhet, ikke bare på uteområdet men generelt gjennom hele barnehagedagen. Ved å se på litteraturen som er i dagens utdanningsløp for barnehagelærere i Bergen, skal studentene få ferdigheter i å utarbeide rutiner for sikkerhet i barnehagen. Utdanning tar i bruk boken *Førstehjelp for deg som har omsorg for barn* (2016), denne skal gi studentene generell kunnskap om førstehjelp for den målgruppen de videre skal arbeide med. I boken står det hvordan utføre HLR, fjerne fremmedlegeme i luftveien og annen første hjelp som forgiftninger. Gjennom praktisk undervisning, trenes det på utførelse av HLR.

Informantene fra Bergen ble spurt, om det snakkes med barna om sikkerheten ute. I1 svarte raskt med «ja, no snakkar vi veldig mye med de, i de eldste gruppene, førskolebarna. Fordi de skal få lov til å prøve seg litt no fra vår til sommer, [...], på friminutt». Både I1 og I2 forteller at de snakker med barna i mere her og nå momenter. I2 kom med eksempler som «der må ikke du klatre opp, du kan falle ned, og klatre over gjerdet har vi ikke lov til».

Videre sier I2:

Den største sikkerheten er det jo vi som skal sørge for at det e for barna. Sånn at hvis de sykler i full fart så kan vi ikke si at de ikke har lov til det, for de kan kjøre på noen andre og det gjør de nok sikkert. Men da må de lære seg og styre unna. Så den største sikkerheten er det jo vårt ansvar at den e på plass [...] det er jo vårt ansvar å se til at det ikkje skjer ulykker, men det skjer jo.

Barn tilegner seg ofte kunnskap gjennom lek. Det kan være ulike typer leker hvor kategorien bevegelseslek og vilter lek, som for eksempel risikolek kan være dominerende lek ute (Lillemyr, 2012, s. 38). Sandseter & Hagen (2018, s. 421) peker på at barn søker av natur etter nye utfordringer. De ønsker utfordringer tilpasset sitt ferdighetsnivå, samtidig er det viktig at barna skal gjennom lek og aktiviteter få muligheter til å mestre nye utfordringer. Det handler om at vi voksne ikke alltid bør hjelpe barna med utfordringer, vi

må la de får øve seg til de får til utfordringer selv. Ved at informantene snakker med barna i øyeblikkene her og nå, fikk jeg et inntrykk av at det var for at barn selv skal få lære og sette sine egne grenser. Jeg tolker det at informantene er positive til barn som lærer gjennom leken. Det er gjennom leken barna lærer om egen grensesetting, og på denne måten selv får en forståelse for hva som kan være over grensen.

Informantene forteller også at de snakker med hele barnegruppen om grensesetting. I1 forteller at de har hatt samlingsstund med barna, men ikke mye. I2 forteller at de ofte har samlinger på høsten der de gjør barna oppmerksom på de regler som gjelder i hele barnehagen. Å ha slike samlingsstunder, så handler det om å forebygge ved å bruke aktiv intervensjon. Aktiv intervensjon skriver Osnes et al. (2015, s. 227) at handler om å informere. Ved å informere kan vi gjøre barn bedre i stand til å mestre og redusere faremomenter, men barn handler ofte irrasjonelt. Dette gjør at det er de voksne som må ta hovedansvaret for at barna er trygge i barnehagen. Gjennom studiets praksistid har jeg kun erfart at personalet snakker med barna i her og nå øyeblikk. Det er heller når barnegrupper skal gå på tur jeg har erfart at en ansatt samler turgruppen, og forteller om hvilke regler som gjelder for tur.

4.2 Forebygging

Innen forebyggende arbeid innebærer det å redusere at alvorlig hendelser skal inntreffe. Informantene ble spurt om: *Hvilke rutiner har deres barnehage for å ha et trygt og sikkert uteområde?*

«Før vi går ut om morgningen, så er det en voksen som går rundt og plukker boss. Det er jo en del boss her, som sagt vi er jo en sentrumsbarnehage, også har vi spesielle hansker, klype og boks til sprøyter, og det finner vi jo av og til. Gjerne også rett uten forbi, så vi tar gjerne en runde utenfor barnehagen. Ungene kan jo ta hånden ut gjennom gjerde» I2

I I1 sin barnehage har de organisert slik at det er en i personalet som har ansvaret i en uke, deretter byttes det på. Den som har ansvaret den uken, får tildelt en perm der det står hvilke oppgaver som skal gjennomføres hver dag. En av oppgavene er sjekke uteområdet før barna går ut. «Vi har jo et stort område her som brukes på ettermiddagene, av ungdommer og barn og foreldre, [...], man må sørge for at det ikke er noke knuste glass eller ja, faremomenter».

I3 forklarer rutinene slik, «It is one teacher which is totally in charge of the classroom. She supervises and will check the safety every day. She will check the material the children use for playing». Direkte mot barna sin helse har de en doktor som en del av personalet. «The doctor in our kindergarten will check the children's health every morning. In the outdoor activities, the doctor will pay attentions to the children's body».

I alle tre informanters barnehage har de en som utfører sjekk hver dag. Dette viser likheter i forhold til daglig rutine. Denne type forebygging skriver Osnes et al. (2015, s. 227) at er en passiv intervensjon, dette for at de voksne gjør endringer i omgivelsene slik at det blir mindre farlig. Ved det forebyggende arbeidet er Forskrift om sikkerhet ved lekeplassutstyr (1996) et viktig verktøy. Denne skal forebygge for de alvorlige ulykkene under lek på lekeapparatene. For ved barns lek skjer det skader. Barn får skrubbsår eller småsår om de faller, dette mener jeg er en del av barns læringsprosess om egen kroppslig mestring. Skal vi forebygge for dette også så må en kanskje ha bobleplast rundt barna. Vi skal forebygge ved barns lek, men ikke slik at barna mister gleden ved leken. «Virksomheten skal planlegges og drives slik at skader og ulykker forebygges» (Forskr om miljørettet helsevern i skoler mv, 1995, §14).

At barnehagene bevisst forebygger mot faremomenter på lekeplassen, som å fjerne sprøyter og glass er det med å skape gode lekemiljøer for barna. En ren lekeplass vil også skape muligheter for meningsfulle opplevelser og aktiviteter. Som *Rammeplan for barnehage* (2017, s. 20) sier, skal leken ha en sentral plass og barnehagen skal gi gode vilkår for leken. Dette gjør at personalet ikke trenger å bekymre seg for stikk- eller sårskader fra glass, som kan være truende. Personalet kan heller være med i barns lek og ta del i barnas opplevelser. Barnehageloven (2005, §2-2) sier at barn skal få meningsfulle opplevelser og aktiviteter, og muligheter for lek.

På forhånd hadde jeg erfaring med enkelte rutiner på uteområdet, men ved at barnehager har ulik lokasjon var jeg interessert i å vite om det var rutiner som var like og ulike. Gjennom beskrivelser av den daglige rutinens innhold, kan det virke som sentrumsbarnehagen har ekstra forhåndsregler å ta, enn barnehagen utenfor sentrumskjernen. Flere mennesker ferdes i sentrum etter barnehagens åpningstider, noe som kan være en medvirkende faktor til hva som må sjekkes før barna går ut. Sandseter et

al. (2013, s. 13) påpeker at barns trygghet skal være et mål, og unngå de alvorligste former for ulykker.

Det at barnehagen til I3 har en egen doktor, er ikke vanlig i Norge men i hver barnehage vi besøkte hadde de en doktor som del av personalet. Dette var med på å forebygge mot barnas helse. Det var et stort spenn i antall barn i de ulike barnehagene, noen var det ikke flere enn 190 barn, men i en annen kunne det være over 700 barn. Det er mange flere barn per barnehage enn det vi opplever i Norge. Utfra antall barn per barnehage kan være en faktor om hvordan gjennomføring av sikkerhet i Norge og Kina er ulike.

Ved observasjoner gjennomført ute i barnehagene, har jeg fått noen praksisfortellinger der jeg har gjort meg noen erfaringer om hvordan personalet handler eventuelt før det skjer en hendelse og ved en mindre hendelse. Nedenfor kommer det to praksisfortellinger hvor den ene har før en hendelse og den andre har etter en mindre hendelse.

Første praksisfortelling er fra barnehagen til I2. Observasjonen ble gjennomført en formiddag i april der solen skinte, og både barn og voksne fra småbarnsavdeling og storbarnsavdeling var ute.

Lek foran dissene

Flere barn fra storbarnsavdelingen var på dissene og disset, de lo og sang til musikken som stod på. Foran dissene var det barn som løp og lekte, ei jente (2,6) hoppet og løp nærmere dissene en de andre barna som lekte. Det så ut som hun ville bli truffet av den ene dissene. I det barnet er på det nærmeste, men uten å bli truffet kommer det en voksen bort og tar barnet med seg vekk. Samtidig sier den voksne at vi må være forsiktige foran dissene, slik at vi ikke blir truffet og skader oss.

Denne observasjonen ble inkludert da dette er et eksempel på en situasjon hvor den ansatte gikk inn, og brøt jentas lek for å unngå skade.

Dette var et barn i en lek, på området foran de to dissene på uteplassen. Samtidig som barnet lekte, beveget hun seg nærmere dissene. Ved å bevege seg nærmere dissene, var det en større sjanse for å bli truffet. I sin egen lekeverden, oppdaget hun kanskje ikke faren

selv. Hun har kanskje ikke helt forstått faren med dissene heller. Som I2 sa i intervjuet er det vi som voksne som har ansvaret for barna sin sikkerhet. I denne situasjonen observerte nok den voksne hva som kunne skje og grep inn før det skjedde noe. *Rammeplan* (2017, s. 20) sier at «leken skal være en arena for barns utvikling og læring». Selv om barnet ville ha lært å ikke gå foran dissen om denne hadde truffet, er det ikke slik vi vil at barn skal lære. Barnet trenger ikke å måtte skade seg, her mener jeg beslutningen den voksne gjorde var riktig. Barnet vil antageligvis leke foran der igjen, men det er da vi voksne som må passe på at barnet ikke skader seg.

Ved at den voksne snakket til barnet i situasjonen da den oppstår, kan det være barnet får en forståelse for at det kan være farlig å leke foran dissene. Barn leker i her og nå øyeblikk, og kan derfor ha glemt ut av faren til neste dag. Det er derfor vi som voksne skal ha et ekstra øye til barnas lek når de leker i umiddelbar nærhet til eksempel dissene, og gjøre risikovurderingene noen barn enda ikke er i stand til. Vurderinger gjøres for å identifisere der det kan oppstå alvorlige skader (Osnes et al. 2015, s. 229). Ved å gjøre en risikovurdering, har barnehagen til I2 gjort en vurdering at det skal være en voksen i nærhet til dissene når alle aldersgrupper er ute og leker. Under min observasjon ble ikke dette overholdt.

Den andre praksisfortelling er fra en barnehage vi besøkte i Anji, Kina. Den ble også gjennomført på en formiddag, hvor været var strålende sol. På formiddagen var hele barnehagen på nær 500 barn ute og lekte, men på stedet observasjonen ble gjennomført, var det kun 3-4 barn.

Fall under lek

Jente (4) skal skli fremover, hvor de brukte en støtte som skulle hjelpe de å skli. Denne kan vippe begge veier, hvor i dette tilfellet hun fikk litt for mye av balansen bakover, og sklir og velter bakover. Den ansatte står på andre siden av haugen og observerer barnas lek. Det er andre gutter som holder på med den samme leken. I det jenten faller, kan jeg se hun blir lei seg og den ansatte skynder seg bort. Den ansatte løfter vekk leken, og løfter barnet opp. Hun snakker til barnet, tar opp og ned olabuksen for å titte på låret etter skade. Barnet gråter nesten ikke, og er raskt tilbake i lek. Barnet fortsetter med den samme leken, men bruker den på flat bakke og ikke for å skli ned gressbakken.

Figur 1: *En gutt som tar i bruk den samme leken som jenten i praksisfortellingen*

Dette er en av flere barnehager som har sin egen pedagogiske filosofi. De satt mer søkelys på risikolek enn hva det var lagt opp til i Beijing. De har kalt sin filosofi for Anji play. «Love, Risk, Joy, Engagement, Reflection is the guiding principle of Anji Play» (Anji Play, u.å.). Utendørsmiljøet likner mer på det vi kjenner fra Norge, hvor lekeområdene er mer naturlig og innbydende til utfoldelseslek.

Da situasjonen oppstod, er den ansatte raskt ved barnet, og jeg hører at de snakker sammen. Selv om jeg ikke kunne forstå hva som ble sagt mellom dem, siden det ikke var en tolk i nærheten av der jeg observerte, kan jeg tenke meg til hva som ble sagt. Jeg observerte at jenten ble lei seg, og samtalen kan ha handlet om at hun fikk vondt og hvor hun fikk vondt. Den ansatte sjekket på låret under olabuksen til jenten. Det så fra mitt perspektiv ut litt i overkant, men siden jeg ikke kunne forstå hva som ble sagt kan det hende det var rutine. Jeg kan tenke meg at den ansatte også sa noen trøstende ord, samtidig som at dette går bra.

For meg så dette ut til å være et enkelt fall, som trolig kan skje igjen. Figur 1 ovenfor viser leken som ble brukt av barnet. Her blir barnets balanseferdigheter utviklet. Den voksne bør være en støttespiller slik at barnet ikke blir redd eller mister motivasjon, om barnet skulle falle eller ikke få til å balansere på vippestativet. Å være en støttespiller kan også kalles et støttende stillas. I Askland & Sataøen (2014, s. 208) står det om psykologen Bruner som tok først i bruk begrepet støttende stillas, og knyttet det til Vygotskji og

virksomhetsteorien. I den sammenheng ble begrepet brukt slik at den voksne var en støtte til et barn, slik at barnet kunne mestre en oppgave som kunne vært utfordrende alene.

4.3 Sikkerhet

Et spørsmål informantene ble stilt med tanke på sikkerheten ute var: *Hvem har hovedansvaret for barna sin sikkerhet, når barna er ute?* Her fikk jeg ulike svar fra informantene. I1 svarer at «Det er alltid pedagogisk leder som på hver avdeling, som har hovedansvaret». I2 svarer at «Det er jo alle. Alle har jo ansvar». Videre legger I2 til at om det skal skje en hendelse, som en ulykke, så skal det gis beskjed til pedagogisk leder som gir beskjed videre til styrer. Svaret til I3 var: *The director is in charge of the safety. The director has obligation. The other teachers, the principal and security also have some obligations about the safety, but not the main obligation, just part of the obligations.*

Sikkerhet har blitt et stort tema, og det snakkes mye om det både i barnehagen og i mediene. Som skrevet i 2.2 var det i 2018 registrert at 91,8% av alle barn i alderen 1-5 år hadde barnehageplass (SSB, 2019). Ingen vil oppleve at et barn skader seg alvorlig. Dette gjør det viktig at alle følger de lover og forskrifter som er satt til å forebygge sikkerheten på uteområdet. Likevel kan alvorlige ulykker skje, nylig kom det en artikkel på NRK (Svendseid, 2019) om en gutt som skadet seg alvorlig på tur med barnegruppen. Dette var et rent uhell med et alvorlig utfall, som tilslutt heldigvis gikk bra.

Aasen (2012) forklarer at når personalet arbeider i team, tar pedagogisk leder i bruk ulike lederstiler. En lederstil innenfor situasjonsbestemt ledelse er delegerende lederstil. Ved denne lederstilen delegerer pedagogisk leder ulike arbeidsoppgaver og ansvarsområder til personalgruppen. Dette vil medvirke til bedre kvalitet sammen med barna. Når barna har utelek, er mange voksne ute. Alle i personalgruppen vil ha et ansvar for barna, og at pedagogisk leder har delegert ansvarsområdet vil personalet være spredt på lekeområdet. Ved at det er en, eller en på hver avdeling som har hovedansvar ute, vil det være klargjort på forhånd hvem som skal ha beskjed om noe skjer og det er denne personen som gir styrer beskjed.

Begrepet ansvar ble nevnt flere ganger gjennom intervjuet, gjennomført i Bergen. Ved spørsmålet om hovedansvar, brukte jeg på engelsk ordet *responsibility*, som direkte oversettes til ansvar. I svarene jeg fikk brukte I1 og I2 ordet ansvar, hvor I3 brukte ordet

obligation, som på norsk direkte oversettes til forpliktelser. Selv om de bruker hvert sitt begrep, er ansvar og forpliktelse synonymmer av hverandre.

I2 sier under intervjuet at dersom det skjer en ulykke på barnehagens område så må det skrives en skaderapport. Rapporten må skrives selv om foreldrene er tilstede når hendelsen skjer. Videre forklarer I2 at alvorlighetsgraden av hendelsen avgjør hva som skal gjøres. Om det er et lite skrubbsår eller lignende ringes det ikke til foreldre, men det blir tatt opp når barnet blir hentet på ettermiddagen. Ved dypere sår, der det ikke er nødvendig å dra på legevakten blir foreldrene ringt, slik at de kan ta en avgjørelse om å komme i barnehagen og se skaden selv. Ved akutte hendelser som kutt og andre skader, som trenger legetilsyn ringes foreldrene med engang, samtidig som vi selv drar med barnet til legevakten. *Vi ringer alltid for å høre, bedre å ringe en gang for mye enn engang for lite.*

Som en del av sikkerheten i barnehagen handler det om hva som gjøres ved en eventuell skade eller ulykke. Som skrevet tidligere skriver Neegaard ref. i Osnes et al. (2015, s. 226) at skade er noe mindre alvorlig, og ulykke er en hendelse med alvorlig konsekvens. Her kan vi se at det er godt innarbeidet rutiner i forhold til sikkerheten til barna ved en skade eller ulykke. Sandseter & Hagen, (2018, s. 422) skriver hvordan en beredskapsplan er et hjelpemiddel, som inneholder rutiner i forhold til håndtering av hendelser. Planen skal også sikre at personalet handler rasjonelt ved en kritisk situasjon. Funnene viser at barnehagene har utarbeidet gode rutiner for hva som skal gjøres ved en hendelse. Personalet vet hvem de skal kontakte alt etter situasjonen, og at foreldrene skal bli kontaktet om situasjonen er mer enn hva Sandseter et al. (2013, s. 32) definerer som skadekategori 1. Som I2 sier er det bedre å ringe en gang for mye enn en gang for lite. Informantenes barnehager i Bergen har en perm for helse, miljø og sikkerhet, og denne permene inneholder en beredskapsplan. Ut fra erfaring har alle barnehager i Bergen en slik perm.

Som skrevet tidligere kan det være et stort spenn i antall barn per barnehage i både Beijing og Anji. I en liten barnehage vi besøkte var det ikke mer enn 190 barn i alderen 3 – 6 år, samtidig besøkte vi en barnehage som hadde over 700 barn i alderen 3 – 6 år. Dette er et mye høyere antall barn enn hva som er vanlig i Bergen. Etter et søk på Barnehagefakta kan en finne at barnehager i Bergen på det meste har underkant av 300 barn i en barnehage, i alderen 1 – 5 år (Utdanningsdirektoratet, u.å.). Ved et så høyt antall barn som barnehagene

har i Beijing og Anji, har de både sikkerhetsvakter og doktor som en del av personalgruppen. Som en grunn for å ha sikkerhetsvakter i barnehagen, forklarer I3:

Based on China's national conditions, China have a large population, special in the capital. The parents have a great wish to protect their children. The security guards are a part of the kindergartens way to show safety, when the children come and leave the kindergarten.

Figur 2: Sikkerhetsvakt som holder fast i en del av hinderløypen til barna

Sikkerhetsvakter som en del av personalgruppen var en interessant observasjon. Som utenforstående virket dette både rart, og jeg fikk en følelse av en over sikkerhet. Ved barna sin utelek i barnehagen til I3 var sikkerhetsvaktene til stede ved barna sin lek. Det vil si at når barna hadde bygget sin egen hinderløype, stod det både lærere og vakter rundt om i hinderløypen som passet på barna (se figur 2). Barna ble til enhver tid gjennom uteleken observert av doktoren, jeg fikk en følelse av at barna ble passet på ved hver lek de lekte.

I praksis i Beijing lærte vi norske studenter en liten gruppe barn leken hauk og due, og jeg observerte et barn som snublet og falt når det løp fra den ene siden til den andre. Leken ble gjennomført på kunstgress. I det barnet falt var det 3-4 voksne som var raskt ved barnet for å se om det gikk bra. Vi som studenter merket at stemningen ble litt dempet, men barna virket som fortsatt hadde det gøy. Hauk og due er en lek som ofte blir lekt i norske barnehager på asfalt, og det er gjerne bare en voksen som observerer. Ved denne leken erfarte jeg at i Beijing var de mer redd for at et barn skulle bli skadet, og de voksne var raske bort for å se om det gikk bra. Etter min mening syntes jeg det var litt i overkant at så

mange voksne skulle se om alt gikk bra, når erfaringen min fra norske barnehager tilsier at det er en voksen som er i nærheten av leken eller noen ganger med i leken. I Beijing kan det være dette ble gjort, for at det var en ny og ukjent lek, og personalet vet at foreldrene har et stort ønske om å beskytte sitt barn.

4.4 Oppsummering

Ved å se på funnene fra Norge og Kina, kan vi se at det er både likheter og ulikheter mellom hvordan personalet arbeider med forebygging. Vi ser av funnene at hver barnehage har en holdning om å forbygge for barnas sikkerhet, som rutiner om ryddig av søppel og andre elementer som kan være en fare for barna. Samtidig oppleves det at de tenker på barnets beste og at barnet skal få utfolde seg i leken.

Ulikheter mellom barnehagene, er i hvor stor grad det arbeides med sikkerhet. Antall barn per barnehage er en stor forskjell mellom landene, og utfra funnene utgjorde dette ulikhet i hvor stor grad personalet arbeidet med forebygging av sikkerheten. Det vi opplevde var at alle barnehagene vi besøkte i Beijing og Anji, hadde sikkerhetsvakter ved inngangsporten som en del av det høye antallet barn i barnehagen og foreldrenes ønske om å beskytte barnet sitt. Sikkerhetsvaktene observerte også barna under leken, i tilfelle det skulle skje noe.

5.0 Konklusjon

I forskningsarbeidet har jeg arbeidet med problemstillingen: *Hvordan arbeider personalet i barnehagen med forebygging av barnas sikkerhet på uteområdet?* Min konklusjon er at personalet i barnehagen arbeider aktivt med forebygging mot eventuelle farer som kan oppstå på uteområdet, uten at det skal gå utover barna sin allsidige lek. Gjennom intervjuene fikk jeg et innblikk i hvordan de arbeider innad i personalgruppen, men også at de involverte barna selv. De har innarbeidet rutiner på sjekk av uteområdet på morgningen før barna får gå ut å leke. Ved lekeapparater som kan utgjøre en fare, er det voksne som i umiddelbar nærhet observerer, som ved det nye klatrestativet til I1 sin barnehage eller ved hinderløypen som barna selv har satt opp i barnehagen til I3. Gjennom en observasjon erfarte jeg at rutineene som personalet hadde lagt på forhånd ikke var tilstede, som nesten resulterte i en hendelse.

I forskningsarbeidet har jeg også arbeidet komparativt, dette resulterte i en andre problemstilling som var: *Hvilke likheter og ulikheter forekommer mellom 2 barnehager i Kina og 2 barnehager i Norge, når det gjelder forebygging av sikkerheten til barna?* Min konklusjon her, er at det er flere likheter enn ulikheter mellom barnehagene. En likhet var for eksempel at: i begge landene får personalet som har gått målrettet utdanning, opplæring i førstehjelp og kunnskaper om sikkerhet gjennom studiet. Før jeg startet denne oppgaven og før studieoppholdet i Kina ble gjennomført, hadde jeg en forforståelse om at det var mange flere ulikheter enn likheter. Det som heller var annerledes var måten det ble gjennomført på. Antall barn per barnehage var en stor ulikhet, og dette var en av grunnene for at enkelte sikkerhets momenter var annerledes. En ulikhet var personalets sammensetning: i Norge har vi verken sikkerhetsvakter eller doktor som en del av personalgruppen, dette var helt vanlig og en følt nødvendighet i Kina på grunn av befolknings størrelsen i landet.

6.0 Referanseliste

- Anji Play (u.å). Hentet fra <http://www.anjiplay.com/home/#anjiplay>
- Askland, L. & Sataøen, S. O. (2014). *Utviklingspsykologiske perspektiver på barns oppvekst* (3. utg.). Oslo: Gyldendal Akademiske
- Barnehageloven – bhl (2005). Lov om barnehager (barnehageloven) (LOV-2005-06-17-64). Hentet fra <https://lovdata.no/dokument/NL/lov/2005-06-17-64>
- Bergen kommune (2018, 15. oktober). Førstehjelpskurs for deg som har omsorg for barn. Hentet fra <https://www.bergen.kommune.no/tjenestetilbud/individ-og-samfunn/beredskap-og-sikkerhet/brannvern-og-eksplosjonsvern/forstehjelpskurs-for-deg-som-har-omsorg-for-barn>
- Børhaug, K., Helgøy, I., Homme, A., Lotsberg, D. Ø. & Ludvigsen, K. (2011). *Styring, organisasjon og ledelse i barnehagen*. Bergen: Fagbokforlaget
- Dagbladet (2015, 27. desember). Kinas ettbarnspolitikk er historie. *Dagbladet*. Hentet 12.05.2019 fra <https://www.dagbladet.no/nyheter/kinas-ettbarnspolitikk-er-historie/60504408>
- Dalland, O. (2007). *Metode og oppgaveskriving for studenter* (4. utg.). Oslo: Gyldendal Akademiske
- De nasjonale forskningsetiske komiteene (2016). Forskningsetiske retningslinjer for samfunnsvitenskap, humaniora, juss og teologi. Hentet fra <https://www.etikkom.no/forskningsetiske-retningslinjer/Samfunnsvitenskap-jus-og-humaniora/b.-hensyn-til-personer-5---18/>
- Forskr om miljørettet helsevern i skoler mv (1995). Forskrift om miljørettet helsevern i barnehage og skole m.v (FOR-1995-12-01-9). Hentet fra <https://lovdata.no/dokument/SF/forskrift/1995-12-01-928>
- Forskrift om sikkerhet ved lekeplassutstyr (1996). Forskrift om sikkerhet ved lekeplassutstyr (FOR-1996-07-19-703). Hentet fra <https://lovdata.no/dokument/SF/forskrift/1996-07-19-703?q=forskrift%20om%20sikkerhet%20ved%20lekeplassutstyr>
- Hansen, M. H. & Thøgersen, S. (2013). *Kina – Stat, samfunn og individ* (2. utg.). Oslo: Universitetsforlaget
- Kinas befolkning (2018, 15. mai). Store norske leksikon. Hentet 12. mai 2019 fra https://snl.no/Kinas_befolkning

- Kompetansetorget (2012). Den store barnehageundersøkelsen. Hentet fra <https://www.sikkerhetsrommet.no/upload/files/denstorebarnehageundersokelsen2012.pdf>
- Kompetansetorget (2014). Den store barnehageundersøkelsen. Hentet fra <https://www.sikkerhetsrommet.no/upload/files/denstorebhgundersokelsen.pdf>
- Kunnskapsdepartementet (2006) Veileder for utforming av barnehagens utearealer. Hentet fra <https://www.regjeringen.no/globalassets/upload/kd/vedlegg/barnehager/veileder/f-4225.pdf>
- Lillemyr, O. F. (2012). *Lek på alvor* (3. utg.). Oslo: Universitetsforlaget
- Løkken, G. & Søbstad, F. (2013). *Observasjon og intervju i barnehagen* (4. utg.). Oslo: Universitetsforlaget
- Norsk Førstehjelpsråd (2016). *Førstehjelp for deg som har omsorg for barn* (6. utg.) Stavanger: Laerdal Medical A/S
- Osnes, H., Skaug, H. N. & Kaarby, K. M. E. (2015). *Kropp, bevegelse og helse i barnehagen* (2. utg.). Oslo: Universitetsforlaget
- Penn, H. (1998) Comparative research: a way forward? I T. David (red.), *Researching Early Childhood Education* (s. 7-22). London: Paul Chapman
- Postholm, M. B. (2010). *Kvalitativ metode: En innføring med fokus på fenomenologi, etnografi og kasusstudier* (2. utg.). Oslo: Universitetsforlaget
- Sandseter, E.B.H, Sando, O.L., Pareliussen, I., & Egset, C.K. (2013). Kartlegging av hendelser og ulykker som medfører skade på barn i barnehagen. Trondheim: Dronning Mauds Minne Høgskole for Barnehagelærerutdanning.
- Sandseter, E. B. H. & Hagen, T. L. (2018). Sikkerhet ved bevegelseslek i barnehagen. I E. B. H. Sandseter, T. L. Hagen, T. Moser (Red.), *Kroppslighet i barnehagen* (3. utg. s. 415-426). Oslo: Gyldendal Akademiske
- SSB. (2019). Barnehager. *Statistisk Sentralbyrå*. Hentet 14.04.19, fra <https://www.ssb.no/barnehager/>
- Svendseid, B. S. (2019, 25. mai). I ei ideell verd er det heilt trygt i barnehagen. Men så skjer ting. *NRK*. Hentet fra https://www.nrk.no/hordaland/xl/kven-skal-vi-skulde-pa-nar-barn-blir-hardt-skadd-i-barnehagen_-1.14490931
- Utdanningsdirektoratet (u.å.). Barnehagefakta. Hentet 26.05.19 fra <https://barnehagefakta.no/sok>

Utdanningsdirektoratet (2015). Alvorlige hendelser i barnehager og utdanningsinstitusjoner. Hentet fra

<https://www.udir.no/globalassets/filer/laringsmiljo/veileder-i-beredskap-alvorlige-skolehendelser-bokmaal.pdf>

Utdanningsdirektoratet (2017). *Rammeplan for barnehagen. Innhold og oppgaver*. Hentet fra <https://www.udir.no/globalassets/filer/barnehage/rammeplan/rammeplan-for-barnehagen-bokmal2017.pdf>

Aasen, W. (2012). *Teamledelse i barnehagen*. Bergen: Fagbokforlaget

7.0 Vedlegg

- Vedlegg 1 Informasjonsskriv og samtykkeerklæring
- Vedlegg 2 E-post henvendelse
- Vedlegg 3 Intervjuguide – Engelsk
- Vedlegg 4 Intervjuguide – Norsk

Vedlegg 1

Vil du delta i forskningsprosjektet

” Sikkerhet til barn på uteområdet?”

Dette er en forespørsel om å delta i et forskningsprosjekt hvor hensikten er å undersøke hvilke forebyggende tiltak ansatte i barnehagen gjør, for en sikrere utetid for barna. I dette skrivet gis informasjon om formålet for prosjektet, og hva deltakelse vil innebære for deg.

Formål

Prosjektet gjennomføres i forbindelse med en bacheloroppgave på barnehagelærerutdanningen.

Temaet jeg har valgt å skrive om er sikkerheten til barna på uteområdet. Sikkerhet er en del av hverdagen vår, både hjemme, ute på veien, på jobb og i barnehagen. Sikkerheten til barna bør tas på alvor. Etter §14 i Forskrift om miljørettet helsevern i barnehage og skole m.v. (1995) står det at «virksomheten skal planlegges og drives slik at skader og ulykker forebygges».

I prosjektet arbeider jeg med forskningsspørsmål som tar for seg hvordan personalet i barnehagen arbeider med forebygging av sikkerhet på uteområdet. Under dette kommer spørsmål som; Hvilke sikkerhetstiltak og rutiner har barnehagen? Hvordan er rutineene om skaden har skjedd? Hvilken kursing/forkunnskaper har personalet i forhold til å handle ved en ulykke, og hva gjør barnehagen for å opprettholde eller for å tilegne seg ny kunnskap om skadebehandling.

Hvem er ansvarlig for forskningsprosjektet?

Høgskulen på Vestlandet er ansvarlig for prosjektet.

Hvorfor får du spørsmål om å delta?

I prosjektet tas det utgangspunkt i barnehager etter områdebeliggenhet. Dette gjøres for å inkludere barnehager fra både i og utenfor sentrumskjernen. Hvilke barnehager som er

valgt, er helt tilfeldig. Gjennom Bergen Kommune sine nettsider er kontaktinformasjonen din funnet.

Hva innebærer det for deg å delta?

For deg innebærer deltakelse at det gjennomføres et intervju på ca. 30-45 min. Dette intervjuet blir registrert ved lydopptak, for så å transkriberes fra lyd- til tekstformat. Underveis i lydopptaket blir ikke navn og andre personopplysninger oppgitt. Lydopptaket oppbevares på passord beskyttet PC, og blir slettet etter at prosjektet avsluttes. I presentasjonen av datamaterialet i bacheloroppgaven ivaretas din anonymitet til enhver tid.

Utover intervju, ønsker jeg også å gjennomføre observasjoner på barnehagens uteområde. Dette vil være observasjoner på avstand, hvor jeg ser på barns risikolek og de ansattes interaksjon med barna. I etterkant av disse observasjonene vil jeg skrive praksisfortellinger.

Det er frivillig å delta

Det er frivillig å delta i prosjektet. Hvis du velger å delta, kan du når som helst trekke samtykke tilbake uten å oppgi noen grunn. Alle opplysninger om deg vil da bli anonymisert. Det vil ikke ha noen negative konsekvenser for deg hvis du ikke vil delta eller senere velger å trekke deg.

Ditt personvern – hvordan vi oppbevarer og bruker dine opplysninger

Vi vil kun bruke opplysningene om deg til formålet som er gjort rede for i dette skrivet. Vi behandler opplysningene konfidensielt og i samsvar med personvernregelverket.

- Student og studentens veileder vil ha tilgang til opplysningene
- Jeg vil ikke bruke barnehagens navn i intervjuet, heller ikke navn på enkelt personer, grunnet lydopptak. Ved å ta slike forhåndsregler, sammen med oppbevaring på passord beskyttet PC, vil jeg til enhver tid sikre ditt personvern. Lydopptaket merkes med en kode.

I publikasjonen vil ikke du som deltaker bli kjent igjen, opplysninger vil bli anonymisert i publikasjonen.

Hva skjer med opplysningene dine når vi avslutter forskningsprosjektet?

Prosjektet skal etter planen avsluttes 31.05.19. Personopplysninger og opptak, blir etter godkjent oppgave slettet. Om oppgaven ikke blir godkjent på første forsøk, er det ønskelig å beholde lydopptaket til ny oppgave er levert og blitt godkjent.

Dine rettigheter

Så lenge du kan identifiseres i datamaterialet, har du rett til:

- Innsyn i hvilke personopplysninger som er registrert om deg.
- Å få rettet personopplysninger om deg.
- Få slettet personopplysninger om deg.
- Få utlevert en kopi av dine personopplysninger (dataportabilitet).
- Å sende klage til personvernombudet eller Datatilsynet om behandlingen av dine personopplysninger.

Hva gir oss rett til å behandle personopplysninger om deg?

Vi behandler opplysninger om deg basert på ditt samtykke.

På oppdrag fra Høgskulen på Vestlandet har NSD – Norsk senter for forskningsdata AS vurdert at behandlingen av personopplysninger i dette prosjektet er i samsvar med personvernregelverket.

Hvor kan jeg finne ut mer?

Hvis du har spørsmål til studien, eller ønsker å benytte deg av dine rettigheter, ta kontakt med:

- Høgskulen på Vestlandet ved prosjektansvarlig Even Bjoarvik:
even.bjoarvik@hvl.no
- Vårt personvernombud: Halfdan Mellbye, personvernombud@hvl.no
- NSD – Norsk senter for forskningsdata AS, på epost (personverntjenester@nsd.no) eller telefon: 55 58 21 17.

Med vennlig hilsen

Prosjektansvarlig
(Forsker/veileder)

Samtykkeerklæring

Jeg har mottatt og forstått informasjon om prosjektet *Sikkerhet til barn på uteområdet*, og har fått anledning til å stille spørsmål. Jeg samtykker til:

- å delta i et intervju
- observasjoner på uteområdet

Jeg samtykker til at mine opplysninger behandles frem til prosjektet er avsluttet, ca. 31.05.19

(Signert av prosjektdeltaker, dato)

Vedlegg 2

E-post henvendelse: Invitasjon til å delta i forskningsprosjekt

Hei ...

Dette er en invitasjon til deg om å delta i et forskningsprosjekt hvor hensikten er å se hvilke forebyggende tiltak ansatte i barnehagen gjør, for en sikrere utetid for barna. Temaet jeg har valgt å skrive om er sikkerheten til barna på uteområdet. Sikkerhet er en del av hverdagen vår, både hjemme, ute på veien, på jobb og i barnehagen. Sikkerheten til barna bør tas på alvor.

For deg innebærer deltakelse at det gjennomføres et intervju. Utover intervju, ønsker jeg også å gjennomføre observasjoner på barnehagens uteområde. I presentasjonen av datamaterialet i bacheloroppgaven ivaretas din anonymitet til enhver tid.

Jeg håper dette høres interessant ut, og jeg hører fra deg. Vedlagt ligger et utfyllende skriv om forskningsprosjektet, samt et samtykkeskjema om dette er noe du kunne tenke deg å delta på.

Mvh

...

Vedlegg 3

Intervjuguide

1. Who has the main responsibility for safety during the children outdoor play?
2. Why does the kindergarten have security guards?
  - a. Therefore, is it a national rule in China that every kindergarten should have security guards?
3. What courses or training has the teachers in terms of acting by an accident?
4. Which routines do the kindergarten for a safe outdoor area?
5. How many times are the children outside every day?
  - a. How long each time?
  - b. Is there a rule that the children should be outside every day?
6. Beijing is unfortunately bothered with pollution, what is happening with children's outdoor play those days? Are there public guidelines?
  - a. How often do you need to stay inside because of the pollutions?
7. In Norwegian kindergartens, the outdoor area consists of asphalt and grass. I wonder why your kindergarten has chosen artificial grass on the outdoor area.

Vedlegg 4

Intervjuguide

Bakgrunnsinformasjon:

1. Hvilken utdanningsbakgrunn har du?
2. Hvor lenge har du jobbet her?
  - a. Har du jobbet i andre barnehager, hvor mange i så fall?
3. Kan du fortelle litt om hvilke kunnskaper du har om sikkerhet på uteområde?

Sikkerhet:

1. Hvem har hovedansvaret for barna sin sikkerhet, når barna er ute?
2. På et generelt grunnlag, kan du si noe om hvilken utdanningsbakgrunn din personalgruppe har?
  - a. Tror du utdanningsbakgrunnen har positive og negative sider for sikkerheten på uteområdet? Hva er dine tanker om dette?
  - b. Kan dette ha noe å si for sikkerheten til barna?
3. Hvilke kunnskaper har personalet om hvordan de skal handle ved en ulykke eller en skade?
  - a. Tas det tiltak for at personalet skal holde kunnskapen oppdatert?
  - b. Om noen i personalet har lite kunnskap, hvordan vil du som pedagogisk leder ta tak i dette?
  - c. Har noen i personalet tatt førstehjelpskurs? Er dette noe barnehagen/kommunen tilbyr?
4. Hvilke rutiner har deres barnehage for å ha et trygt og sikkert uteområde?
  - a. Er det rutiner som barnehagen gjennomfører hver dag?
5. Om det skjer en ulykke eller skade på uteområdet, kan du utdype hvilke rutiner dere handler etter?
  - a. Har barnehagen en beredskapsplan som viser hva som skal gjøres om det skjer en ulykke eller skade?
6. Kan du fortelle om hvordan dere snakker med barna om sikkerheten ute? Kom gjerne med eksempler på måter å gjøre det på.
7. Barnehager får i dag ofte inn vikarer ved sykdom av personalet, hvordan informerer barnehagen angående sikkerhetsrutiner om det skulle skje noe med et barn på uteområdet?